

ΜΗΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν *Μη Χάνεσαι* λαμβάνουσι, προσθέτοντες εἰς τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν μόνον 5 φράγκα.

Α' Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν ἐπιφυλλίδων *Λυκογιάννη*, τιμωμένου ἐκάστου φύλλου παλαιοῦ ἀντὶ λ. 20 δρ. ν. 26. —

Β' Τὸ ὥραϊον μυθιστόρημα τοῦ *Κυρίου Ὑπουργοῦ*. . . . . » » 1.80

Γ' Τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα φύλλα τῶν *Κρητικῶν Γάμων*, ἐθνικοῦ μυθιστορήματος τοῦ *Ζαμπελίου*. . . . . » » 1.80

Δ' Τὸ *Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον* τοῦ *Μη Χάνεσαι* τοῦ 1882 ἐξαντληθὲν πλὴν ὀλιγίστων ἀντιτυπῶν . . . . . » » 2.

ἦτοι τὸ ὅλον φράγκα 31.60

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΝΟΚΥ

Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ *Ἡμερησίου Τηλεγράφου*, ὅπερ ἐλάβομεν χθές, περιέχει τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα τοῦ ἐκ Βιέννης ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ :

«Ὁ ἐπίτιμος τίτλος συνταγματάρχου τοῦ 99ου πεζικοῦ συντάγματος ἀπενεμήθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων, ὅστις σήμερον τὸ πρῶτ' ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ κόμητος Καλνόκυ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν ἔχω δὲ πολλοὺς λόγους ἵνα πιστεῦω ὅτι ἔμεινεν εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συνεντεύξεως. Ὁ κόμης Καλνόκυ ἐξήγησε τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων ὅτι προηγουμένως ἀνέπτυξεν εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας, δηλαδὴ ὅτι μόνη ἐπέκτασις ἦν ἡ Αὐστρία ἐπιδιώκει ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου εἶνε ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἐμπορίου τῆς. Ὑπέμνησεν ὅτι πρὸ ὀλίγου ἀκόμη χρόνου ἡ Ρουμανία, ἡ Σερβία καὶ τὸ Μαυροβούνιον καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Βουλγαρία ἐδυσπίστουσαν εἰς τὰς προθέσεις τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως. Καὶ ὅμως ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ἐπέισθησαν ἐπὶ τέλους ὅτι οἱ φόβοι αὐτῶν ἦσαν ἀνυπόστατοι καὶ ὅτι ἡ καλλιέργεια φιλικῶν μετὰ τῆς Αὐ-

στρίας σχέσεων ἦτο λόγος ἀμοιβαίου συμφέροντος. Ἐὰν ἡ Αὐστρία πράγματι ὑπέτροφεν ἐπιδρομικὰ σχέδια κατὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν εἶχε τόσας εὐκαιρίας νὰ ἐκτελέσῃ αὐτά. Ἀλλ' οὐδέποτε ὑπέθρεψε τοιαῦτα σχέδια καὶ διὰ τοῦτο ἀμφότερα τὰ βασίλεια διατηροῦσιν ἐγκαρδίως σχέσεις μεθ' ἡμῶν. Ἡ Ρουμανία ἐπίσης ἐπέισθη καὶ αὐτὴ ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ φοβῆται παρὰ τῆς Αὐστρίας. Ἐν Βουκουρεστίῳ ἦσαν ἄλλοτε διατεθειμένοι νὰ ὑπολαμβάνουσι τὴν χώραν ταύτην ὡς φυσικὸν πολέμιον· τοῦτο ὅμως οὐδόλως ἐπῆρσεν τὴν πρὸς τὴν Ρουμανίαν συμπεριφορὰν τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας. Ἡ σταθερὰ προεπασχόλησις τοῦ κόμητος Καλνόκυ ἔτεινε κατόπιν εἰς τὸ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τε τὸν βασιλέα Κάρολον καὶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς αὐτοῦ ὅτι οἰαδήποτε ἐχθροπάθεια πρὸς τὸ γειτονεῖον βασίλειον ἦτο ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν πολιτικὴν τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου.

«Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐρεῖδεται ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν συμφερόντων, εὐλαβεῖται δ' ἐπίσης τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν παραμικρῶν κρατῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἔλαβεν ἤδη πολλὰς ἐνδείξεις εὐδιαθεσίας πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν προκατόχων τοῦ κόμητος Καλνόκυ, πᾶσα δὲ νέα διαβεβαίωσις ἐκ μέρους αὐτοῦ ἠθέλην εἶσθαι περιττὴ. Ἐπομένως ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ δύνανται νὰ εἶνε βέβαιοι περὶ τῆς ἐξακολούθησεως τοῦ αὐτοῦ ἐκ Βιέννης φιλίου ἐνδιαφέροντος καὶ ὑποστηρίξεως τῆς εἰρηρικῆς πολιτικῆς ἡρ' ἀκολουθῶσι.

«Ὁ κόμης Καλνόκυ οὐδεμίαν προβλέπει περιπλοκὴν ἐν τῇ Νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ. Καὶ ἂν γεννηθῶσιν ὅμως ἀνταγωνισμοὶ μετὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, οὗτοι βάσιν θέλουσιν ἔχει καθαρὰ ἐμπορικὴν.

«Ὁ βασιλεὺς ἄρα τῶν Ἑλλήνων ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας φέρων εὐαγγέλια καθησυχαστικά. . . »

Μετὰ τῆς αὐτῆς ἡσυχίας βεβαίως θέλομεν καὶ ἡμεῖς τὸν ὑποδεχθῆ, μεθ' ὅσης ἡσυχίας ἔρχεται φέρων ἡμῖν ἐντὸς τῶν θυλακίων του. Θὰ ἦτο ἴσως δυνατὸν ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι ἦσαν οἱ πρὸ εἰκοσαετίας ἢ καὶ δεκαετίας ἀκόμη θερμοκέφαλοι πολιτικομανεῖς νὰ γίνῃ σκέψις περὶ συριγμῶν τοῦ τίτλου τοῦ αὐστριακοῦ *Kolonéλου*, ἐὰν μὴ ἡ καρδιά τῶν Ἀθηνῶν πρὸ πολλοῦ ἐπλακοστρώνετο ἐκ μετοχῶν καὶ δανείων καὶ χρεωγράφων, ὅλων χαρτιῶν ἀπομιμνηστικῶν καὶ τῆς τελευταίας σταγόνας αἵματος. Ἀλλὰ οἱ συριγμοί, καὶ ἂν ἐγίνοντο οὐδεμίαν πρακτικὴν σημασίαν θὰ εἶχον. Ἄλλως τε ἡμεῖς οἱ πο-